

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžnč/5/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010134
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012010134.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa PRK Partners, s. r. o., so sídlom Hurbanovo námestie 3, Bratislava, IČO: 35 798 643, proti odporcovi Úradu pre verejné obstarávanie, so sídlom Dunajská 68, Bratislava, P. O. BOX 58, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Dňa 06.08.2012 podal navrhovateľ na Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy - Úradu pre verejné obstarávanie domáhajúc sa, aby mu súd uložil povinnosť konať vo veci - usmerniť navrhovateľa v súlade s § 112 písm. j/ zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) tak, že zodpovie otázky uvedené v jeho žiadosti zo dňa 30.04.2012 v konaní o vydanie metodického usmernenia č. 415-5000/2012, a to do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Návrh odôvodnil tým, že sa vo svojej praxi stretáva s aplikačným problémom vo vzťahu k preukazovaniu technickej a odbornej spôsobilosti podľa § 28 zákona o verejnom obstarávaní v prípade reorganizácie podnikateľov pôsobiacich na trhu dodávok stavebných prác s tým, že zákon o verejnom obstarávaní, rozhodovacia prax odporcu, slovenských súdov ani Súdneho dvora Európskej Únie neposkytujú na uvedený problém jednoznačnú odpoveď.

Uviedol, že sa listom zo dňa 30.04.2012 obrátil na odporcu so žiadosťou o vydanie metodického usmernenia v zmysle § 112 písm. j/ zákona o verejnom obstarávaní, v ktorej opísal situáciu, v ktorej je výklad zákona o verejnom obstarávaní nejasný a v uvedenom kontexte položil odporcovi konkrétne otázky.

Reakciu na žiadosť zaslal odporca navrhovateľovi, list číslo 415-5000/2012 zo dňa 21.05.2012 ako odpoveď na žiadosť, avšak na položené otázky navrhovateľa neodpovedal.

Dňa 22.06.2012 podal navrhovateľ sťažnosť na postup odporcu podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sťažnostiach“). V sťažnosti navrhovateľ žiadal, aby si odporca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 112 písm. j/ zákona o verejnom

obstarávaní a vydal metodické usmernenie, ktorým by zodpovedal otázky položené v žiadosti.

Odporca na túto sťažnosť odpovedal oznámením z 02.07.2012 v ktorom sa vyjadril tak, že svoju povinnosť vydať metodické usmernenie si riadne splnil, pričom zopakoval argumentáciu v odpovedi na žiadosť a čiastočne (avšak stále nejasne) zodpovedal jednu z otázok v tejto žiadosti položených. Vyjadril sa tiež, že sťažnosť navrhovateľa nepredstavuje sťažnosť v zmysle zákona o sťažnostiach. Napokon uviedol aj nové dôvody, pre ktoré nepovažoval za svoju povinnosť reagovať na žiadosť a vydať metodické usmernenie.

Nadalej zostal odporca nečinný a táto nečinnosť je podľa navrhovateľa protiprávna a ukracuje navrhovateľa na jeho právach.

Podľa navrhovateľa existuje naliehavá potreba na jednoznačnom vyriešení otázky reorganizácie, nakoľko predloženie zoznamu stavebných prác v zmysle v zmysle § 28 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní je častým spôsobom preukazovania technickej a odbornej spôsobilosti vo verejných obstarávaníach. Nie je však jasné, či referencie podliehajú sukcesii v prípade, ak v rámci reorganizácie spoločnosť, ktorá referencie realizovala zanikne s právnym nástupcom, alebo ak prevedie podnik (alebo jeho časť) na inú spoločnosť. Poukázal na to, že proces reorganizácie možno považovať za proces často nezvratný, čo predovšetkým pre podnikateľov, ktorí sa aktívne uchádzajú o verejné zákazky znamená potrebu mať právnu istotu, že ak reorganizáciu uskutočnia, nebude to mať vplyv verejných obstarávaní (t. j. s rovnakými referenciami ako pred reorganizáciou). Ak by totiž referencie nemohli po reorganizácii použiť, nemohli by sa zúčastniť príslušného verejného obstarávania (z dôvodu nepreukázanej technickej a odbornej spôsobilosti) čo by mohlo vážne poškodiť ich podnikanie. Vzhľadom na nejednotnosť praxe považoval navrhovateľ preto vydanie metodického usmernenia v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní.

Vydanie metodického usmernenia považoval navrhovateľ za zákonnú povinnosť odporcu v zmysle § 112 písm. j/ zákona o verejnom obstarávaní, keďže jednou z ťažiskových úloh odporcu je prispievať k skvalitneniu procesu verejného obstarávania, jeho transparentnosti odstraňovaniu diskriminácie uchádzačov alebo záujemcov.

Pokiaľ odporca v odpovedi na žiadosť poskytol navrhovateľovi prehľad aktuálnej judikatúry Súdneho dvora Európskej Únie a následne už len parafrázoval aktuálne znenie príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní, takýto postup navrhovateľ nepovažuje za dostatočný. Nesúhlasil ani s tvrdením odporcu, že nemôže nahrádzať funkciu verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa pri riešení jednotlivých problémov v procese zadávania zákaziek. Zdôraznil, že jeho žiadosť sa týka výkladu zákona o verejnom obstarávaní, nie posúdenia plnenia podmienok účasti v konkrétnom verejnom obstarávaní.

Poukázal na to, že ak by vo verejnom obstarávaní verejný obstarávateľ riešil prípad, ktorý je popísaný v žiadosti a napríklad by vylúčil účastníka z procesu verejného obstarávania z dôvodu nedostatku referencií (v súvislosti s jeho reorganizáciou) a nevyhovelo by jeho žiadosti o nápravu, bol by to práve odporca, ktorý by sa v rámci konania o námietkach musel takouto situáciou zaoberať a musel by k nej zaujať jednoznačné stanovisko, tak prečo to nemôže odporca urobiť už vopred?

Tiež poukazoval na nejednoznačnosť právnej povahy referencií.

Podľa žalobcu z jeho požiadaviek vyplýva, že odporca si nesplnil svoju zákonnú povinnosť metodicky usmerniť navrhovateľa, ukrátil tým navrhovateľa na jeho subjektívnom práve. K náprave tohto protiprávneho stavu nedošlo ani po sťažnosti podanej navrhovateľom a nezákonný stav nečinnosti odporcu trvá napriek tomu, že odporca nepreukázal vážny dôvod tejto nečinnosti.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že má za to, že si svoju povinnosť metodicky usmerňovať účastníkov procesu verejného obstarávania, vyplývajúcu z § 112 písm. j/ zákona o verejnom obstarávaní riadne splnil, t. j. listom č. 415-5000/2012 zo dňa 21.05.2012 dostatočne odpovedal na odporcom položené otázky. Mal za to, že jeho postup pri vydávaní metodického usmernenia žalobcu bol v súlade so zákonom.

Namietal svoju pasívnu legitimáciu vo veci, nakoľko inštitút konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy upravený v štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) je určený na ochranu fyzickej alebo právnickej osoby, pokiaľ orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Úrad pre verejné obstarávanie (ďalej aj „Úrad“) ako ústredný orgán štátnej správy pre verejné obstarávanie nevystupuje pri metodickom usmerňovaní v postavení orgánu verejnej správy, pretože nemá oprávnenie rozhodovať o právach a

povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy v zmysle § 244 ods. 2 OSP.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie zastavil.

K námietkam uvedeným v návrhu poukázal na to, že zákon o verejnom obstarávaní neustanovuje žiadne obligatórne náležitosti metodického usmernenia, príp. lehotu pre jeho vydanie, a preto v zmysle uvedeného nemožno ani tvrdiť, že konal v rozpore s § 112 písm. j/ zákona o verejnom obstarávaní prípadne, že vôbec nekonal.

Tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Sžf/39/2009 zo 17.03.2010. Ďalej uviedol, že navrhovateľom opísaná problematika zlúčenia (splynutia) spoločnosti s inou spoločnosťou, resp. nadobudnutia podniku (jeho časti) nie je predmetom úpravy zákona o verejnom obstarávaní, ale uvedené upravujú iné osobitné predpisy (Obchodný zákonník).

Opakujúc obsah metodického usmernenia z 21.05.2012 záverom uviedol, že nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené, bez existencie vážneho dôvodu brániaceho mu konať a rozhodnúť. Nečinnosť orgánu verejnej správy môže spočívať v jeho opomenutí vykonať predpísaný úkon. V zbytočných prietahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví bez vydania rozhodnutia (listom, informáciou, záznamom v spise). Odporca v zmysle uvedeného považuje návrh proti nečinnosti za neopodstatnený a ničím neodôvodnený a vzhľadom na prejavenu aktivitu odporcu, t. j. uskutočnenú odpoveď na žiadosť navrhovateľa, nemožno odporcovi vytýkať nečinnosť.

Na základe vyššie uvedeného odporca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky „žalobu sp. zn. 5Sžnč/5/2012 konanie zastavil lebo návrh ako nedôvodný zamietol“(?).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti ústredného orgánu štátnej správy podľa § 246 ods. 2 písm. b/ OSP vec preskúmal bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 OSP), oboznámil sa s administratívnym spisom odporcu a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Navrhovateľ sa návrhom podaným podľa § 250t OSP domáha súdnej ochrany pred tvrdenou nečinnosťou odporcu spočívajúcej v nevydaní metodického usmernenia podľa § 112 písm. j/ zákona o verejnom obstarávaní.

Ustanovenie § 112 zákona o verejnom obstarávaní vymedzuje pôsobnosť Úradu a Úrad podľa tohto ustanovenia:

- a) vypracúva koncepcie verejného obstarávania a pripravuje programy odbornej prípravy a preškolenia,
- b) vykonáva štátnu správu v oblasti verejného obstarávania,
- c) vykonáva dohľad nad verejným obstarávaním,
- d) spolupracuje s Európskou komisiou a zabezpečuje plnenie informačných povinností voči Európskej komisii v pôsobnosti tohto zákona,
- e) predkladá najmenej raz ročne správu o výsledkoch verejného obstarávania a fungovaní verejného obstarávania vláde a na požiadanie aj výboru Národnej rady Slovenskej republiky,
- f) vydáva neperiodické publikácie,
- g) vedie zoznam podnikateľov,
- h) vydáva preukazy o odbornej spôsobilosti a vedie zoznam odborne spôsobilých osôb,
- i) registruje osoby podľa § 116 ods. 3 a vedie zoznam registrovaných osôb,
- j) metodicky usmerňuje účastníkov procesu verejného obstarávania,
- k) zverejňuje všetky svoje metodické usmernenia pre účastníkov procesu verejného obstarávania a všetky svoje rozhodnutia o námietkach vrátane odôvodnenia,
- l) ukladá pokuty za správne delikty,
- m) vedie a verejnému obstarávateľovi a obstarávateľovi sprístupňuje na svojej internetovej stránke vzory elektronických dokumentov, špeciálne programové vybavenie spĺňajúce podmienky podľa § 18 ods. 4 a iné náležitosti potrebné na zabezpečenie elektronickej komunikácie,
- n) zverejňuje na svojej internetovej stránke oznámenia podľa § 96 ods. 4,
- o) zverejňuje na svojej internetovej stránke informácie o podnikateľoch, o ktorých konaní sa konečným rozhodnutím rozhodlo ako o dohode obmedzujúcej súťaž 9a) vo verejnom obstarávaní, v spolupráci s Protimonopolným úradom Slovenskej republiky,

- p) v konaní podľa § 148a na požiadanie súdu poskytne stanovisko k právnym alebo skutkovým veciam, ktoré súvisia s porušením tohto zákona,
- q) vedie evidenciu uzavretých zmlúv, koncesných zmlúv, rámcových dohôd a dodatkov k zmluvám, koncesným zmluvám a rámcovým dohodám podľa § 49 ods. 5 a zverejňuje ich,
- r) zverejňuje informácie podľa § 9 ods. 7 bezodkladne po ich doručení,
- s) vykonáva ďalšie činnosti podľa tohto zákona.

Podľa § 250t ods. 1 OSP, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP, súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že navrhovateľ žiadosťou doručenou odporcovi dňa 30.04.2012 žiadal, aby vzhľadom a aplikačný problém o vzťahu k preukazovaniu technickej a odbornej spôsobilosti podľa § 28 zákona o verejnom obstarávaní metodicky usmernil, pričom mu položil nasledovné otázky:

„Potvrďte, že Spoločnosť B môže pri účasti vo verejnom obstarávaní predložiť na preukázanie svojej technickej a odbornej spôsobilosti Referencie A (teda referencie Spoločnosti A) ako svoje vlastné v situácii kedy:

- sa Spoločnosť B v dôsledku zlúčenia (splynutia) so Spoločnosťou A stane právnym nástupcom Spoločnosti A, ktorá realizovala Referencie A; alebo
- sa spoločnosť B v dôsledku nadobudnutia podniku od Spoločnosti A (prípadne jeho časti) stane právnym nástupcom Spoločnosti A vo vzťahu k prevádzanému podniku alebo jeho časti, ktorý sa podieľal na realizácii Referencií A.

Bude dostatočné, ak Spoločnosť B (ako právny nástupca Spoločnosti A) preukáže to, že disponuje kapacitami, ktoré sa podieľali na realizácii Referencií A výpisom z obchodného registra potvrdzujúcim, že Spoločnosť B sa zlúčila (splynula) so Spoločnosťou A, resp. nadobudla podnik alebo jeho časť od spoločnosti A?“

Listom zo dňa 21.05.2012 zaslal odporca navrhovateľovi „Metodické usmernenie“, v ktorom o. i. uviedol, že mu neprislúcha vyjadrovať sa, kedy a za akých podmienok nastávajú právne účinky z konkrétnych právnych úkonov, ktoré majú vyššie uvedený charakter, s dosahom na ich uplatnenie, resp. pokiaľ ide o postavenie takejto spoločnosti ako uchádzača alebo záujemcu vo verejnom obstarávaní. Rovnako v danej súvislosti neprislúcha odporcovi vyjadrovať sa ani k tomu, predložením akého dokumentu je možné plnohodnotne preukázať skutočnosť, že určitý hospodársky subjekt sa stal „právnym nástupcom“ inej spoločnosti, za účelom dosiahnutia, aby takýto dokument poskytol verejnému obstarávateľovi dostatok relevantných informácií na posúdenie jeho právneho postavenia. V danej súvislosti by mal navrhovateľ určiť charakter takéhoto dokumentu / dokumentov s odkazom na ten právny predpis / predpisy, ktoré problematiku zlúčenia (splynutia) spoločnosti s inou spoločnosťou, resp. podniku (jeho časti), upravujú. V prípade nejasností týkajúcich sa toho právneho predpisu, aplikácia ktorého súvisí s riešením vyššie uvedenej problematiky, možno len odporučiť, aby sa navrhovateľ obrátil na gestora príslušného zákona.

Ďalej uviedol, že „...verejného obstarávania sa môže zúčastniť taká fyzická osoba, právnická osoba alebo skupina takýchto osôb, ktorá spĺňa podmienky účasti vo verejnom obstarávaní uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania (v oznámení použitom ako výzva na súťaž) a v súťažných podkladoch. Splnenie podmienok účasti týkajúcich sa osobného postavenia, vrátane podmienok účasti týkajúcich sa finančného a ekonomického postavenia a / alebo technickej alebo odbornej spôsobilosti, preukazuje uchádzač alebo záujemca za seba.

Uchádzačovi alebo záujemcovi je umožnené v súvislosti s preukázaním splnenia podmienok účasti, ktoré sa týkajú finančného a ekonomického postavenia a / alebo technickej lebo odbornej spôsobilosti, využiť finančné zdroje a / alebo technické alebo odborné kapacity inej osoby bez ohľadu na ich právny vzťah, a to za podmienky, že uchádzač alebo zájemca verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi preukáže, že pri plnení zmluvy bude môcť reálne disponovať so zdrojmi / kapacitami osoby, ktorej postavenie a / alebo spôsobilosť využíva na preukázanie finančného a ekonomického postavenia a / alebo technickej alebo odbornej spôsobilosti.

V súvislosti s externými referenciami dal do pozornosti rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie (napríklad prípad C-5/97 Ballast Nedam Groep alebo prípad C-176/98 Holst Itália) a poukázal i na zákon č. 550/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 238/2006 Z. z. o Národnom jadrovom fonde na vyradovanie jadrových zariadení a na nakladanie s vyhoretým jadrovým palivom a rádioaktívnymi odpadmi (zákon o jadrovom fonde) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 28 zákona o verejnom obstarávaní.

V závere svojej odpovede odporca uviedol, že spôsob preukázania splnenia podmienok účasti týkajúcich sa technickej alebo odbornej spôsobilosti podľa § 28 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní môže uchádzač alebo zájemca využiť v prípade, ak sa v danej súvislosti odvoláva na technické a odborné kapacity inej osoby - tzn. osoby z právneho hľadiska odlišnej, ako je uchádzač alebo zájemca. Pri predkladaní dôkazov vyplývajúcich z tohto ustanovenia treba prihliadať aj na ustanovenia iných osobitných predpisov - v danom prípade napríklad upravujúce problematiku súvisiacu so zlúčením alebo splynutím spoločnosti s inou spoločnosťou, prípadne s predajom podniku alebo jeho časti inej spoločnosti.

Mal za to, že ak uchádzač alebo zájemca využije na preukázanie technickej spôsobilosti alebo odbornej spôsobilosti technické alebo odborné kapacity inej osoby, predloží dôkazy - dokument, ktorý má mať náležitosti písomnej zmluvy, verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi preukáže, že pri plnení zmluvy vyplývajúcej zo zadanej zákazky bude môcť reálne disponovať s kapacitami takejto osoby.

Navrhovateľ sa s touto odpoveďou neuspokojil a listom doručeným odporcovi dňa 02.06.2012 podal sťažnosť na nečinnosť podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sťažnostiach“).

Na túto „sťažnosť“ odporca navrhovateľovi odpovedal listom z 02.07.2012, v ktorom mu oznámil, že Úrad v rámci metodického usmerňovaní nemôže riešiť hypotetické skutkové situácie ani právne polemiky v zmysle konkrétnych ustanovení právnych predpisov, a že Úradu neprislúcha vyjadrovať sa kedy a za akých podmienok nastávajú právne účinky konkrétnych uskutočnených právnych úkonov a rovnako mu neprislúcha vyjadrovať sa ani k tomu, predložením akého dokumentu je možné plnohodnotne preukázať skutočnosť, že určitý hospodársky subjekt sa stal „právnym nástupcom“ inej spoločnosti za účelom dosiahnutia, aby takýto dokument poskytol verejnému obstarávateľovi dostatok relevantných informácií na posúdenie jeho právneho postavenia.

Nečinnosťou orgánu verejnej správy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 250t ods. 1 a 2 OSP sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prieťahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise.

Ustanovenie § 250t OSP je svojím obsahom zamerané tak, aby odstraňovanie nečinnosti orgánov verejnej správy nebolo znehodnocované nielen neopodstatneným podaním dotknutého subjektu - navrhovateľa, nepružnosťou v konaní orgánov verejnej správy, ale ani formalistickým prístupom v konaní súdov. Preto ustanovenie § 250t ods. 1 druhá veta uvádza, že návrh na konanie proti nečinnosti nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

V danej veci odporca správne postupoval, keď skúmal svoju pôsobnosť konať vo veci podľa § 112

písm. j/ zákona o verejnom obstarávaní a konštatoval, že Úradu v zmysle tohto zákonného ustanovenia neprislúcha odpovedať na hypotetické otázky navrhovateľa.

Zákonodarca v § 112 písm. a/ až s/ zákona o verejnom obstarávaní ustanovil všeobecnú pôsobnosť Úradu, zatiaľ čo v ustanovení § 137 zákona o verejnom obstarávaní je vymedzený výkon dohľadu Úradu nad dodržiavaním povinností verejného obstarávateľa, obstarávateľa alebo osoby podľa § 7, pričom Úrad pri výkone dohľadu rozhoduje o námietkach uchádzačov, záujemcov, účastníkov alebo osôb, ktoré sa domnievajú, že ich práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného, rozhoduje o námietkach orgánu štátnej správy, ak boli kontrolovanému poskytnuté finančné prostriedky na dodanie tovaru, uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služieb z Európskych spoločenstiev, vykonáva kontrolu postupu zadávania zákaziek a kontrolu súťaže návrhov organizovaných kontrolovaným, ukladá pokuty za správne delikty, vykonáva iné činnosti podľa tejto hlavy.

Z citovaných zákonných ustanovení, z uvedených zásad a z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že na vyhoviecie návrhu v danej veci nebola splnená základná podmienka ustanovenia § 250t ods. 1 veta prvá OSP, a to, že by odporca o žiadosti navrhovateľa o metodické usmernenie nekonal bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom.

Odporca na navrhovateľovu žiadosť ako aj jeho sťažnosť náležite a primerane reagoval, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti navrhovateľa, že predmetom metodického usmernenia nemôže byť poskytovanie právnych služieb ani riešenie hypotetických otázok, ako to navrhovateľ požaduje. Ak si navrhovateľ nevie na zhora uvedené „otázky“ odpovedať sám, môže sa obrátiť na kvalifikovaného advokáta, resp. advokátsku kanceláriu v zmysle zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ktorí mu príslušný právny rozbor vypracujú.

V zmysle zhora uvedeného nemožno preto dospieť k záveru, že odporca konal v rozpore s § 112 písm. j/ zákona o verejnom obstarávaní, prípadne, že nekonal vôbec.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto návrh navrhovateľa zamietol podľa § 250t ods. 4 vety štvrtej OSP ako nedôvodný.

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle 250t ods. 5 OSP, keď ich náhradu neúspešnému navrhovateľovi nepriznal, keď v konaní úspešný odporca právo na náhradu trov konania nemá zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.